

Sygn. akt

III AUa 993/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 stycznia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Ewa Madera
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **9 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **Z. F.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **6 sierpnia 2012 r.** sygn. akt **III U 1377/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 993/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. jedn. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił Z. F. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych i nie rozwiązał stosunku pracy.

Do powyższego okresu nie zaliczono wnioskodawcy zatrudnienia jako mechanik samochodowy od 25.10.1972 r. do 6.02.1991 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się ponownego rozpatrzenia swojej sprawy i przyznania dochodzonego świadczenia.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wskazał, że wnioskodawca ma zaliczone jedynie 4 lata, 6 miesięcy i 1 dzień okresów pracy w szczególnych warunkach, a ponadto pozostaje w zatrudnieniu w (...) S.A. w W., Oddział w S..

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2012 r., sygn. akt III U 1377/12 Sąd Okręgowy w Przemyślu oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że Z. F., ur. (...), w spornym okresie od 25.10.1972 r. do 6.02.1991 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w P. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika samochodowego. Wnioskodawca wykonywał naprawy samochodów osobowych i dostawczych marki Nysa i Żuk, pracując w warsztacie, a czasami w kanałach. Pracodawca wnioskodawcy, przekształcony obecnie w (...) S.A., poinformował, że stanowisko zajmowane przez wnioskodawcę nie jest traktowane jako zatrudnienie w warunkach szczególnych. Sąd ustalił nadto, że wnioskodawca od 2 listopada 1993 r. do chwili obecnej jest zatrudniony w (...) S.A. Oddział w S..

W ocenie Sądu charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę nie pozwala na przyjęcie, że była to praca w warunkach szczególnych, ponadto wnioskodawca pozostaje nadal w zatrudnieniu. Przechodząc do oceny prawnej Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca nie przepracował wymaganego okresu w warunkach szczególnych, w związku z czym nie spełnia warunków przyznania dochodzonego świadczenia.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca, wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu, ponieważ zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnień Z. F. do emerytury w obniżonym wieku, a to w związku z zatrudnieniem w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227).

Prawo do emerytury, zgodnie z powołaną wyżej podstawą prawną, przysługuje ubezpieczonemu – mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r., po ukończeniu 60 lat, o ile przed dniem 1 stycznia 1999 r. spełni warunki stażowe – a to wykaże łączny staż ubezpieczenia wynoszący, co najmniej 25 lat, w tym 15 lat wykonywania stale i w pełnym wymiarze pracy w warunkach szczególnych oraz który nie przystąpił do OFE i rozwiązał stosunek pracy. Podkreślenia wymaga, iż prawo do tej emerytury przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął przewidziany ustawą wiek emerytalny.

Bezspornym w sprawie było, iż Z. F. ukończył 60 lat życia, oraz legitymuje się ponad 25 – letnim stażem ubezpieczenia. Spornym natomiast pozostawało, czy będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w P. w okresie od 25.10.1972 r. do 6.02.1991 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę wykazaną w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Ponadto wnioskodawca zarówno w dacie wydania decyzji, jak również w dacie orzekania przez Sąd I instancji pozostawał w zatrudnieniu.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń w niej określonych powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia. Natomiast niespełnienie przez pracownika chociażby jednego z ustawowych warunków niezbędnych do przyznania świadczenia powoduje wydanie przez organ rentowy decyzji odmownej. Dlatego już tylko ze względu na brak rozwiązania stosunku pracy nie można było ustalić uprawnień wnioskodawcy do dochodzonego świadczenia.

Nadto zauważyć przyjdzie, że dla uznania konkretnego rodzaju lub stanowiska pracy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze decydujące znaczenie ma to, czy jest to praca wymieniona w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz w wykazach stanowiących załączniki do tego rozporządzenia. W wykazie A, załączniku do powołanego rozporządzenia, w dziale XIV: Prace różne, pod pozycją 16 wymienione są prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Zaklasyfikowanie pracy pod tę pozycję wykazu możliwe jest tylko po pewnym ustaleniu, że osoba ubiegająca się o prawo do świadczenia emerytalnego w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Nie jest natomiast wystarczające samo ustalenie, że pracownik czynności, o których mowa w załącznikach do powołanego rozporządzenia, wykonywał bez sprecyzowania czasokresu ich wykonywania (por. wyrok SN z dn. 15.12.1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998/21/638).

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2012 r. zeznał, że pracę wykonywał częściowo w warsztacie, a częściowo w kanałach remontowych, ponadto nie przedstawił żadnych dowodów z okresu spornego zatrudnienia, wskazujących na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Z przedstawionych względów należało w postępowaniu odwoławczym w zupełności podzielić ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego w Przemyślu, jak również ich niewadliwą ocenę prawną, że wnioskodawca nie spełnia warunków do dochodzonego świadczenia.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.

(...)

(...)

(...)